

дъо Бетюн слага елмазен пръстен на
ръката на Мария./

ДЪО БЕТЮН: Мадам, едва ли в този миг съществува на света по-честит
човек от вашия покорен слуга Конан дъо Бетюн, който не може да
се похвали, че е виждал много благородни дами, тъй очарователни
като високата невеста на своя господар.

МАРИЯ: Щастлива съм, бароне, че най-сетне имам щастието да се
запозная с доблестния рицар дъо Бетюн, най-приближения човек на
моя царствен жених.

ДЪО БЕТЮН: Ето вашата господарка! Отдайте ѝ нужната почит!

/Рицарите издигат високо мечовете си и
снематки шлемове викат: "Да живее прин-
цеса Мария! Слава на императорската
невеста!" Дъо Бетюн се покланя и се
отдалечава. Филипа Руис предава ковче-
жето на Белослава, която следва Мария,
която върви напред в Залата. Мария се
навежда незабележимо към Белослава и
казва тихо, но решително./

МАРИЯ: Аз ще бъда гибелта на Борни!

/Херолдите тръбят с тромпетите./

З а в е с а